

Hospodine, proč jen stojíš v dáli, v dobách soužení se skrýváš? Ponížený je pro zpučnost svévolníka v jednom ohni. Ať se zapletou v těch piklech, které vymýšlejí! Když svévolník chválí, pak jen pro své choutky, když chamtivec dobrořečí, znevažuje Hospodina. Svévolník ve zpučném hněvu říká: "Bůh nic nevypátrá, Bůh tu není." Odtud všechny jeho pikle.

Úspěšné jsou jeho cesty v každé době, vysoko jsou od něho tvé soudy, soplí proti všem svým protivníkům. Říkává si v srdci: "Mnou nic netřese. Z pokolení do pokolení mě nepotká nic zlého." V ústech má jen samou kletbu, lest a útisk, na jazyku trápení a ničemnost. Na nádvořích číhá na čekané, v skrýších vraždí nevinného, jeho oči pasou po bezbranném. Číhá v úkrytu jak v houští lev, číhá na poníženého, aby se ho zmocnil, zmocnil se ho, do sítě ho vtáhl. Plíží se a hrcí a bezbranní upadají do jeho spárů.

Říkává si v srdci: "Bůh vše zapomíná, skryl svou tvář, nikdy nic neuvídí." Povstaň, Hospodine Bože, pozvedni svou ruku, nezapomeň na ponižované! Smí svévolník znevažovat Boha, říkat si v srdci: "Ty nic nevypátráš"? Ty však vidíš trápení a hoře

Shlédneš a vše vezmeš do svých rukou. Bezbranný se spoléhá na tebe, sirotkovi poskytuješ pomoc. Přeraz paži svévolníka, paži zlého. Jeho svévoli vypátráš, nic ti neunikne. Hospodin je Králem navěky a navždy, pronárody zmizí z jeho země. Tužbu pokorných vyslýcháš, Hospodine, jejich srdce posiluješ, máš pozorné ucho, zjednáš právo sirotkovi, právo zdeptanému; člověk na zemi už nebude vzbuzovat strach.

Žalm 10